

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2994/2023
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ..., ББ из ..., ... и ВВ из .., чији је заједнички пуномоћник адвокат Владица Јовић из ..., против тужне Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Краљеву Гж1 36/23 од 28.03.2023. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против става првог изреке решења Вишег суда у Краљеву Гж1 36/23 од 28.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против става првог изреке решења Вишег суда у Краљеву Гж1 36/23 од 28.03.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Краљеву П1 694/18 од 02.12.2022. године, ставом првим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка на име вештачења, таксе на тужбу и одлуку, и то: тужиоцу АА износ од 15.094,30 динара, тужиоцу ББ износ од 14.982,30 динара и тужиоцу ВВ износ од 15.058,30 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Решењем Вишег суда у Краљеву Гж1 36/23 од 28.03.2023. године ставом првим изреке преиначено је првостепено решење у делу изреке под ставом 1. тако што је обавезана тужена да тужиоцима као солидарним повериоцима накнади трошкове

парничног поступка у укупном износу од 30.206,40 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом другим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепено решење потврђено у делу изреке под ставом 2.

Против става првог изреке правноснажног другостепеног решења тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11,...18/20), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Ревизија је изузетно дозвољена, сагласно одредби члана 404. став 1. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разморе правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Наиме, ревизијом се побија одлука која не чини главни захтев, јер је њоме одлучено о трошковима поступка, чији се обрачун врши у сваком поступку појединачно, применом одредби Закона о парничном поступку, Адвокатске тарифе и Таксене тарифе, према успеху у спору, узимајући у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. Будући да се оспорава споредна одлука о процесном питању конкретног спора, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке применом члана 404. став 2. ЗПП.

Ревизија није дозвољена ни у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено

о споредном тражењу странака, које не представља главно потраживање, то ревизија није дозвољена, па је Врховни суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**